

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/79/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412010022
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Juraj Krupa
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5412010022.1

Uznesenie

Senát Krajského súdu v Žiline, zložený z predsedu senátu Juraja Krupu a sudcov JUDr. Milana Repáňa a JUDr. Vladimíra Sučika, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. októbra 2012 v Žiline, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Dolnom Kubíne, č.k. 2T/6/2012-130 zo dňa 14.2.2012

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Citovaným rozsudkom Okresný súd v Dolnom Kubíne podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného D. P., nar. XX.X.XXXX, bytom O. X, okr. C. P., spod obžaloby pre skutky, ktorými údajne spáchal trestný čin lúpeže a trestný čin vydierania podľa §§ 234 ods. 1 a 235 ods. 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb., účinného do 31.12.2005 tak, že:

1) v presne nezistený deň koncom mesiaca február 2003 okolo 16.00 hod. pri vchodových dverách zimného štadióna v Dolnom Kubíne chytil S. A., nar. XX.X.XXXX za odev, vytiahol ho z priestorov haly chodby, sotil ho o stenu, povedal mu, aby „navalil peniaze“ a následne z ľavej ruky, v ktorej držal 1.000,- Sk bankovku, túto mu z ruky vytrhol a odišiel preč,

2) dňa 8.3.2003 okolo 18.00 hod. vo vstupnej chodbe bytového domu č. XXXX/XX na ulici J. v C. P., chytil S. A., nar. XX.X.XXXX, sotil ho o dvere kočikárne, chytil ho pod krk a vyhrážal sa mu, že ak do 20.00 hod. neprinesie do posilňovne na štadióne v Dolnom Kubíne 4.000,- Sk (132,70 Eur), ktoré mu dlhuje, dobije ho, doláme mu nohy, preto z dôvodu obavy z jeho vyhrážok odišiel na Obvodné oddelenie PZ Dolný Kubín podať trestné oznámenie.

V zákonnej lehote podal proti tomuto rozsudku prokurátor odvolanie. Namieta vyhodnotenie vykonaného dokazovania a domáha sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenie veci okresnému súdu.

+

Keď odvolací súd nerozhodol podľa § 316 ods. 1, 3 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, mohol prihliadať len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Zistil tak, že okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Dôkazy obstarával z úradnej povinnosti, rešpektoval pritom aj právo strán obstarávať dôkazy. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonával dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Napadnutý rozsudok má všetky

náležitosti vyžadované ustanovením § 163 a nasl. Tr. por. V odôvodnení síce stručne no v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. súd uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Krajský súd sa s týmto rozsudkom stotožnil, preto v podrobnostiach naň odkazuje.

Zásadne treba k veci povedať, že obžalovaný spáchanie činov popiera. Usvedčujúcim dôkazom majú byť tvrdenia poškodeného. Tieto tvrdenia sú však veľmi rozporné a poškodený rozpory nevedel náležite vysvetliť. Ostatné dôkazy tvrdeniam poškodeného nevznievajú podporne, ale naopak. Napríklad poškodený uviedol, že sused D. mal vidieť konflikt s obžalovaným, ten však vypovedal, že síce na chodbe domu videl stáť dvoch mužov a jedným z nich bol poškodený, ale žiadne násilie nevidel. Poškodený ďalej napríklad tvrdil, že mu svedok P. údajne pomáhal opustiť zimný štadión pred obžalovaným oblokom. Svedok to však poprel. Takto možno uvádzať aj ďalšie rozpory medzi výpoveďami poškodeného a svedkov, ale aj rozpory medzi jednotlivými výpoveďami samotného poškodeného.

Ak má byť výpoveď poškodeného v podstate jediným dôkazom usvedčujúcim obžalovaného, musí ísť o dôkaz nepochybný, nevyvrátiteľný. Keďže tomu tak nie je aj odvolací súd konštatuje, že sa dokazovaním nepodarilo jednoznačne preukázať, že sa niektorý zo žalovaných skutkov vôbec stal. Nesporným sa javí len to, že obžalovaný s poškodeným majú nevyrovnané finančné vzťahy, v ktorých je poškodený dlžníkom.

Nie je možné uzatvoriť, že okresný súd postupoval nelogicky, alebo že by precenil dôkazy v prospech obžalovaného. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa je logické, prihliadajúce na ne jednotlivo aj v ich súhrne. Tento postup zodpovedá kritériám vyjadreným v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. a je len logické, že krajský súd potom rešpektoval tradičnú zásadu in dubio pro reo, plynúcu zo zásady vyjadrenej v ustanovení § 2 ods. 4 Tr. por., najmä keď nie sú známe iné dôkazy, ktoré by bolo dôvodné ešte vykonať.

Zvážiac všetky tieto skutočnosti po zaznačených úvahách krajský súd nezistil dôvodnosť odvolania prokurátora, preto podľa § 319 Tr. por. toto odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.